

FORBYD ATOMVÅBEN

Juli 2020

LAD OS VÆRE REALISTER

Elleve svar på almindelige spørgsmål og kommentarer om atomvåben

Lad os være realister

Elleve svar på almindelige spørgsmål og kommentarer om atomvåben

https://www.icanw.org/lets_be_realists

June 2020

Oversættelse: Palle Bendsen, juli 2020

FORBYD ATOMVÅBEN - <http://www.atomvaabenforbud.nu/>

Forside: An unarmed Trident II D5 missile launches from the Ohio-class ballistic missile submarine USS Nebraska (SSBN 739) off the coast of California. U.S. Navy photo by Mass Communication Specialist 1st Class Ronald Gutridge, released into public domain.

[Et ubevæbnet Trident II D5-missil affyres fra en Ohio-klasse ballistisk missilubåd, USS Nebraska (SSBN 739) ud for Californiens kyst. U.S. Navy-foto af massekommunikationsspecialist af 1. klasse Ronald Gutridge, frigivet til offentligt ejendom.]

INDHOLD:

#1	"Atomvåben afskrækker fra at begynde på krig, de betyder sikkerhed."	3
#2	"Intet land vil nogensinde faktisk bruge atomvåben."	3
#3	"Ånden er ude af flasken."	4
#4	"Intet land vil opgive sine atomvåben, hvis andre lande fortsat har dem."	4
#5	"At opgive atomvåben ville kun fungere for demokratier."	4
#6	"At opgive atomvåben vil betyde flere konventionelle våben."	5
#7	"Du vil aldrig vide, om et land faktisk har destrueret deres atomvåben."	5
#8	"En traktat, der forbyder atomvåben, betyder ikke noget, hvis ingen af atommagterne har tilsluttet sig."	6
#9	"Det militærindustrielle kompleks og våbenindustrien vil forhindre alle seriøse fremskridt for atomnedrustning."	6
#10	"Vi bør fokusere vores indsats på NPT og CTBT, da TPNW risikerer at svække begge."	7
#11	"Hvad med terrorister?"	
	8	
Noter		9
Om ICAN og forfatteren		10
Om FN-traktaten om forbud mod atomvåben		10

#1

"Atomvåben afskrækker fra at føre krig - de giver os sikkerhed."

Det hævdes ofte, at atomvåben afskrækker fra at føre krig, bevarer "strategisk stabilitet" eller "giver os sikkerhed."

Men der er ingen beviser for dette ud over den blotte sammenhæng mellem eksistensen af atomvåben med det faktum, at en tredje verdenskrig (endnu) ikke har fundet sted.

Lande har udført aggressioner mod lande med atomvåben. For eksempel invaderede Argentina det britiske oversøiske territorium Falklandsøerne i 1982. Et arsenal af tusinder af nukleare våben beskyttede ikke USA mod de tragiske terrorangreb den 11. september 2001 eller afskrækkede terroristerne fra angrebet i første omgang. Det er naivt og urealistisk at forvente, at atomvåben afskrækker eller forsværer mod al aggression.

Hvad mere er, hvis atomvåben virkelig afskrækkede fra krig eller holdt folk i sikkerhed, hvorfor ville atommagter så ikke tilskynde flere lande til at erhverve dem? Tværtimod ved de fleste regeringer, at atomvåben er farlige, destabiliserende, vilkårlige og potentielt katastrofale.

191 lande har tilsluttet sig FN's Ikke-spredningsaftale fra 1968 (NPT), som forbyder erhvervelse af atomvåben.² USA, Rusland, Kina, Frankrig og Storbritannien har villigt accepteret en juridisk forpligtelse til at forhandle afrustning (artikel VI i NPT) til gengæld for, at næsten alle andre lande accepterede en juridisk forpligtelse til aldrig at erhverve atomvåben.

Atomvåben giver ikke sikkerhed for nogen; de truer millioner af mennesker med massiv og vilkårlig skade.³

#2

"Intet land vil nogensinde faktisk bruge atomvåben - de er kun til afskrækkelse."

Teorien om atomar afskrækkelse kræver, at truslen om brug af atomvåben er troværdig. Af denne grund blev over tusind atomvåben sat i højt alarmberedskab i 2017.⁴

Vi kender til et foruroligende stort antal ulykker og tæt-på katastrofer siden 1945; mange flere forbliver antageligt hemmelige.⁵ Historien viser, at konflikter kan eskalere hurtigt og uforudsigeligt, nationale ledere handler ikke altid rationelt eller forsigtigt, kommunikation kan bryde sammen, og høje spændinger har en tendens til at forstærke misforståelser.⁶

Afskrækkelse får ofte æren for den lange periode uden brug af atomvåben, men meget af det skyldes udelukkende held - hvilket ikke kan forventes at vare for altid.⁷

Risikoen for, at atomvåben bliver brugt, uanset om det sker bevidst, ved et uheld eller på grund af forkerte beregninger, er reel. Det kan bogstaveligt talt ske på ethvert tidspunkt. Værre er det, at mange eksperter vurderer, at risikoen for brug af atomvåben øges, delvis på grund af den øgede hastighed i krigsførelsen, der er forbundet med den udvidede anvendelse af kunstig intelligens i militæret.^{8,9} Medmindre atomvåben afskaffes, vil de før eller senere blive brugt - og konsekvenserne vil være katastrofale.

#3

”Ånden er ude af flasken. Man kan ikke afskaffe atomvåben, hvis den teknologiske knowhow til at skabe atomvåben stadig findes.”

Hvis ånden er ude af flasken, og den teknologiske know-how til at skabe atomvåben findes, hvorfor er der så kun ni lande, der har atomvåben? Mange lande kunne fremstille atomvåben, men har forpligtet sig til ikke at gøre det - og ikke-spredning af nukleart materiale, der bruges til atomenergi til våben, verificeres af et meget effektivt internationalt kontrolsystem, der drives af Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA).¹⁰ Dette system kunne tilpasses og udvides til at omfatte alle lande, når de, der besidder atomvåben, har valgt at afruste.

Mere generelt kan farlig teknologi kontrolleres - og er blevet det med succes. Kemiske og biologiske våben er forbudt, ligesom antipersonel-landminer, klyngebomber og blændende laservåben er det. Nyttige og økonomisk vigtige industrikemikalier, der viste sig at medføre sundhedsmæssige risici eller farlige miljøforurenende stoffer, er blevet forbudt, og brugen af dem er stoppet over hele verden. Det kan lade sig gøre, og der er ikke noget ved atomvåben der er principielt anderledes. Der er ikke noget magisk ved dem.

#4

”Intet land vil opgive sine atomvåben, hvis andre lande stadig har dem.”

Ethvert land med atomvåben bør opgive dem på grund af de katastrofale humanitære konsekvenser ved deres brug; fra dette perspektiv er spørgsmålet om, hvorvidt andre lande har atomvåben, ikke relevant. Ligesom en regering ikke ville sige: "Hvorfor skal vi opgive tortur og slaveri, hvis de stadig findes i andre lande?" bør regeringer ikke insistere på at bevare evnen til at påføre nogle lande massive civile tab og miljøskader, blot fordi en håndfuld andre lande stadig gør det.

Kun ni lande har atomvåben, og omkring 30 andre lande hævder at være afhængige af dem gennem militære alliancer. Det betyder, at over 150 lande har besluttet, at de kan tage vare på deres nationale sikkerhed uden atomvåben, selvom andre lande har dem.¹¹

Kazakhstan, Sydafrika og Ukraine havde engang atomvåben, men valgte at opgive dem.

Blandt andre Brasilien, Sverige og Schweiz begyndte at udvikle atomvåben, men besluttede ikke at fortsætte.

Der er ikke noget specielt eller unikt ved de trusler, som atommagterne og deres allierede står overfor, og som kun kan imødegås med atomvåben.

#5

"At opgive atomvåben fungerer kun i demokratier. Autoritære regimer vil aldrig tilslutte sig en traktat, der forbyder atomvåben."

Som tidligere fortalt er det en myte, at atomvåben giver sikkerhed for et land - hvad enten det er et demokrati eller et autoritært regime. Uanset et lands regeringsstruktur udgør atomvåben samtidig en sikkerhedstrussel og gør intet for at beskytte dette land mod reelle moderne sikkerhedsudfordringer, som cyberangreb eller klimaændringer. Alle lande har kun lidt at tabe og meget at vinde i form af frigørelse af ressourcer ved at opgive deres atomvåben.

Selvom der er gode grunde til at opgive atomvåben, uanset hvad andre lande gør, kan lande beslutte at nedruste sammen. Fem atommagter har allerede accepteret en juridisk forpligtelse til at fortsætte nedrustningsforhandlinger under NPT.

Det er muligt for eksempel for to eller flere atombevæbnede lande at tilslutte sig FN-traktaten om forbud mod atomvåben (TPNW, se side 10) sammen og i fællesskab forhandle den afrustningsplan, der kræves i artikel 4 i TPNW. Selvom det er en udfordring, er der intet unikt eller særlig specielt ved en sådan opgave; det er et spørgsmål om at tilpasse interesser og incitament - kernestof for det multilaterale diplomati.

Alle stater, der besidder atomvåben - uanset om de er demokratiske eller autoritære - vil afruste, når de vurderer, at det er i deres nationale interesse at gøre det. Målet med ICAN (og TPNW) er at påvirke denne vurdering; offentligt pres er en måde at gøre dette på, multilateralt diplomati og opbygning af nye globale normer er andre. Alle værktøjer, kanaler og medvirkende har en rolle at spille.

#6

"At opgive atomvåben vil betyde flere konventionelle våben og øgede militærudgifter."

Alle ni atommagter har allerede store og dyre konventionelle militærstyrker, så der er ikke noget der tilsiger, at deres besiddelse af atomvåben afholder dem fra at investere i konventionelle militære kapaciteter. Der er ingen magisk rolle, som atomvåben spiller "til forsvar" for disse lande. Hvis de valgte det, kunne disse lande opnå sikkerhed på samme måde som andre lande.

Der er intet bevis for, at dette ville koste mere; i betragtning af de enorme beløb, som de atombevæbnede stater bruger på deres arsenaler, er der god grund til at tro, at det ville koste betydeligt mindre.¹² Der er heller ikke behov for, at andre våben skal erstatte atomvåben. Atomvåben har katastrofale humanitære konsekvenser, og alle atommagter ville være bedre stillet ved at slippe af med dem.

#7

”Man vil aldrig kunne vide, om et land faktisk har afskaffet atomvåben, nogle lande skjuler nogle våben, der skal bruges senere.”

Hvordan ville vi vide, om f.eks. Frankrig eller Pakistan faktisk havde afskaffet deres atomvåben og stadig ikke i hemmelighed havde nogen? På samme måde som vi ved, at Iran, Brasilien, Sydafrika, Japan, Sverige og over 180 andre lande ikke besidder atomvåben: regelmæssig inspektion og grundigt regnskab for alt fissilt materiale gennem IAEA's kontrolsystem. Dette system har med succes holdt atomvåben ude af hænderne på de fleste lande i over 50 år. Der er ingen grund til at tro, at det ikke ville fungere for de resterende ni lande, når de beslutter at afskaffe deres atomvåben.

Og processen med verificering af afskaffelsen af atomvåben er ikke så vanskelig, som den kan synes. Uafhængige, videnskabelige eksperter har udviklet troværdige og præcise teknikker til, hvordan atombevæbnede lande sikkert og pålideligt kan afruste.¹³

#8

”En traktat, der forbyder atomvåben er ligegyldig, hvis ingen af lande med atomvåben er tilsluttet. Det er nytteløst at argumentere for afrustning i et forum, hvor atommagterne ikke er til stede.”

Ironisk nok kommer det bedste svar om virkningen af et forbud mod atomvåben fra atommagterne selv. De har bittert modsat sig Forbudstraktaten fra starten; i dag lobbyer overfor lande i hele verden for at få dem til ikke at slutte sig til traktaten, og de prøver endog at overtale paven til ikke at tale imod atomvåben.¹⁴

Hvorfor? Hvorfor skulle de kere sig om en traktat, der med en amerikansk ambassadørs ord "ikke vil reducere lagrene af atomvåben med så meget som et enkelt våben"?¹⁵ Svaret er, at til trods for deres offentlige påstande om, at Forbudstraktaten vil være ineffektiv, forstod de traktatens dybtgående potentielle virkning lige fra starten. De indså, at Forbudstraktaten ville delegitimere og stigmatisere atomvåben, blandt andet ved at øge det indenlandske og internationale pres for deres afskaffelse og begrænse de finansielle investeringer i deres produktion og vedligeholdelse. Og - måske værst af alt - ville den gøre atomafrustning til et globalt humanitært ansvar, der deles af alle lande, snarere end en eksklusiv strategisk sag, der kun angår en lille klub af atommagter.

Vi ser bizart nok, at det er atommagterne, der prøver at overbevise andre om, at Forbudstraktaten på en og samme tid ikke vil have nogen virkning - og samtidig være meget farlig og destabiliserende. USA hævdede i FN, at et forbud mod atomvåben ville "risikere at skabe et meget ustabil sikkerhedsmiljø, hvor misforståelser eller forkerte beregninger kunne eskalere kriser med utilsigtede og uforudsete konsekvenser, ikke udelukkende den mulige anvendelse af et atomvåben."¹⁶ Og Rusland hævdede, at Forbudstraktaten ville risikere at "kaste verden i kaos og farlig uforudsigelighed."¹⁷

I oktober 2016 sendte USA et notat til sine NATO-partnere, hvor de forklarede, hvad de virkelig tænkte om Forbudstraktaten: blandt andet kunne traktaten "påvirke såvel ikke-parter som parter, og kunne endda have en indvirkning inden dens ikrafttræden," - "kunne gøre det umuligt at

gennemføre atomvåbenplanlægning eller -uddannelse ... eller atomrelateret transit gennem territoriale luftrum eller havområder” og “designet af fortalere for et forbud med henblik på at ødelægge grundlaget for en udvidet amerikansk atomafskrækkelse ”.¹⁸

Eller med andre ord: hvorfor Forbudstraktaten betyder noget, kort forklaret af en atommagt.

#9

”Det militærindustrielle kompleks og våbenindustrien vil forhindre ethvert seriøst fremskridt for atomafrustningen. Det er urealistisk at forvente, at man kan overvinde så stærke økonomiske interesser.”

Der er faktisk økonomiske og kommercielle faktorer, der arbejder mod atomafrustning. Atomvåben er big business! Det er kun naturligt, at mennesker, der står til at tabe penge, hvis lagrene med atomvåben reduceres eller elimineres, vil modsætte sig enhver bevægelse i den retning. Den samme udfordring findes i mange sociale og miljømæssige spørgsmål. Men eliters økonomiske interesser kan overvindes.

Forbud mod atomvåben i henhold til folkeretten er et vigtigt skridt til at overtale banker, finansielle institutioner og andre investorer til at frasælge virksomheder, der er involveret i produktion eller vedligeholdelse af atomvåben. Årlige opgørelser viser, at en række finansielle institutioner allerede vælger at afinvestere, når det gælder atomvåben.¹⁹

Forbudstraktatens fundament i humanitære principper og international humanitær lov, og dens fokus på de katastrofale virkninger af enhver brug af atomvåben hjælper også med at modvirke økonomiske argumenter for atomvåben.

At bevare job og øge den økonomiske velstand er noget, alle politikere kan lide at gøre (eller i det mindste at tale om at gøre), men at forsvare fremstilling af instrumenter til masse mord og vilkårlig ødelæggelse som en jobskabesordning eller regional økonomisk stimulans begynder at ligne en grotesk forvriddning af ansvarlig regeringsførelse. Mange virksomheder vil også opdage, at den stigmatiserende virkning af Forbudstraktaten bliver en stigende byrde på deres offentlige image og til sidst vil de tage skridt til at distancere sig fra enhver forretning, der er forbundet med atomvåben. Offentlige bevidstgørelses- og forbrugerboykotkampagner kan fremskynde denne proces.

#10

”Traktaten om Ikke-spredning af Kernevåben (NPT) og Traktaten om Stop for Atomprøvesprængninger (CTBT) er de centrale atomnedrustningstraktater. Vi bør fokusere vores indsats på dem, da Forbudstraktaten (TPNW) risikerer at svække begge.”

Det er vigtigt at forstå, at Forbudstraktaten ikke er et alternativ til eller erstatning for NPT, CTBT eller andre traktater og tilgange. Den er en tilføjelse. Den er beregnet til at "udfylde det juridiske tomrum" og indtage sin plads blandt de dokumenter og processer, der kræves til atomnedrustning.

Forbudstraktaten bekræfter i sin præambel, "at den fulde og effektive gennemførelse af Traktaten om Ikke-spredning af Atomvåben, der tjener som hjørnestenen i atomnedrustning og ikke-spredning, har en vigtig rolle at spille for at fremme international fred og sikkerhed" og anerkender "den afgørende betydning af Traktaten om Stop for Atomprøvesprængninger og dens verifikationsregime som et kerneelement i atomnedrustningen og ikke-spredningsregimet".²⁰

I modsætning til det ubegrundede påstand fra modstandere af Forbudstraktaten "undergraver" den ikke NPT med hensyn til sikkerhedsforanstaltninger eller andet.²¹ Parterne i Forbudstraktaten ser det at tilslutte sig den som et middel til at gennemføre deres forpligtelser ifølge NPT-artikel VI. Forbudstraktatens beskyttelsesbestemmelser er mindst lige så stærke som NPT og i nogle henseender stærkere.²²

Tilslutning til Forbudstraktaten forhindrer ikke lande i at samarbejde med andre om at implementere NPT og om at bringe CTBT i kraft. Det forhindrer heller ikke lande i at arbejde for en traktat om fissilt materiale, for nukleare risikoreduktionstiltag, verifikationsøvelser, et mere stabilt internationalt miljø eller andre skridt, der kan bidrage til fremskridt for atomafrustningen. Faktisk er førende forhandlere af Forbudstraktaten aktivt engageret i at forfølge disse komplementære nedrustningsskridt.

Det er således atommagterne og ikke tilhængerne af Forbudstraktaten, der blokerer for at CTBT kan træde i kraft, forhindrer forhandlinger om fissilt materiale på nedrustningskonferencerne, nægter at drøfte afspændingstiltag og i øvrigt trækker sig tilbage fra atomvåbenkontrolaftaler.

#11

"Hvad med terrorister? Jeres tilgang har intet at sige om terrorgrupper, der skaffer sig adgang til atomvåben. "

Det er meget vanskeligt at bygge et atomvåben fra bunden.²³ En måde for en terroristgruppe at få et atomvåben ville være at få nøglekomponenter eller et komplet atomsprænghoved fra en atommagt. Jo færre atommagter, der findes, og jo færre atomvåben de har, jo sværere bliver det for terroristgrupper at erhverve et atomvåben.

Når atomvåben bliver totalt forbudt og afskaffet, og alle lande derved bliver underlagt IAEA's beskyttelsesforanstaltninger, vil det være så godt som umuligt for en terroristgruppe at anskaffe sig atomvåben. At acceptere at nogle stater fortsat besidder atomvåben er ensbetydende med at acceptere en højere risiko for atomterrorisme.

Noter

1 Jens Stoltenberg, “Germany’s support for nuclear sharing is vital to protect peace and freedom,” 11 May 2020, https://www.nato.int/cps/en/natohq/opinions_175663.htm

2 United Nations, Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, <https://www.un.org/disarmament/wmd/nuclear/npt/>

3 International Campaign to Abolish Nuclear Weapons, “Catastrophic Harm” https://www.icanw.org/catastrophic_harm

4 Hans Kristensen, “Alert Status of Nuclear Weapons,” Federation of American Scientists, April 2017 https://fas.org/wp-content/uploads/2014/05/Brief2017_GWU_2s.pdf

5 Patricia Lewis, Heather Williams, Benoît Pelopidas and Sasan Aghlani, *Too Close for Comfort: Cases of Near Nuclear Use and Options for Policy*, Chatham House, 28 April 2014 <https://www.chathamhouse.org/publications/papers/view/199200>

6 The Cuban Missile Crisis is a classic example of conflict escalation: <https://www.history.com/topics/cold-war/cuban-missile-crisis>

7 Benoît Pelopidas, “The unbearable lightness of luck: Three sources of overconfidence in the manageability of nuclear crises” *European Journal of International Security*, 30 May 2017, DOI: <https://doi.org/10.1017/eis.2017.6>

8 Science and Security Board, “Closer than ever: It is 100 seconds to midnight,” *Bulletin of the Atomic Scientists*, 23 January 2020, <https://thebulletin.org/doomsday-clock/current-time/#full-statement>

9 International Campaign to Abolish Nuclear Weapons, “Briefing: Emerging technologies and nuclear weapon risks,” 28 January 2020, https://www.icanw.org/briefing_emerging_technologies_and_nuclear_weapon_risks

10 Learn more about IAEA safeguards: <https://www.iaea.org/topics/basics-of-iaeasafeguards>

11 Read more about which countries have rejected nuclear weapons here: <https://banmonitor.org/tpnw-compliance>

12 International Campaign to Abolish Nuclear Weapons, *Enough is Enough: Global Nuclear Weapons Spending 2019*, May 2020, https://www.icanw.org/report_73_billion_nuclear_weapons_spending_2020

13 Pavel Podvig, Ryan Snyder and Wilfred Wan, *Evidence of absence: Verifying the removal of nuclear weapons*, United Nations Institute for Disarmament Research, 2018 <https://www.unidir.org/files/publications/pdfs/evidence-of-absence-verifying-the-removal-of-nuclear-weapons-en-722.pdf>

14 Cécile Chambraud et Nathalie Guibert, “En visite au Japon, le pape François compte se positionner contre l’arme nucléaire,” *Le Monde*, 22 November 2019, https://www.lemonde.fr/international/article/2019/11/22/le-pape-francois-contre-larme-nucleaire_6020128_3210.html

15 Tweet by Robert Wood on 11 November 2019, <https://twitter.com/USAmbCD/status/1193929451408633858>

16 Frank Rose, “Opening Statement to the UN General Assembly,” 12 October 2015, https://reachingcriticalwill.org/images/documents/Disarmament-fora/1com/1com15/statements/12October_USA.pdf

17 See the official record of the UN General Assembly First Committee on 4 October 2016: <https://undocs.org/en/A/C.1/71/PV.3>

18 International Campaign to Abolish Nuclear Weapons, "US Pressured NATO States to Vote No to a Ban," November 2016, https://www.icanw.org/us_pressured_nato_states_to_vote_no_to_a_ban

19 See PAX's *Don't Bank on the Bomb* reports for more information:
<https://www.dontbankonthebomb.com>

20 United Nations, The Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons,
<https://www.un.org/disarmament/wmd/nuclear/tpnw/>

21 For a longer legal analysis of the TPNW and the NPT see:
<http://intlaw.no/wpcontent/uploads/2018/10/TPNW-Setting-the-record-straight-Oct-2018-WEB.pdf>

22 For a more detailed examination of safeguards in the TPNW and the NPT, see:
<https://banmonitor.org/the-history-of-the-tpnw/safeguards-and-verificationunder-the-tpnw>

23 Antonia Ward, "Is the Threat of Nuclear Terrorism Distracting Attention from More Realistic Threats?" RAND, 27 July 2018 <https://www.rand.org/blog/2018/07/isthe-threat-of-nuclear-terrorism-distracting-attention.html>

Om ICAN og forfatteren

Den internationale kampagne til afskaffelse af nukleare våben (The International Campaign to Abolish Nuclear Weapons, ICAN) er en global kampagne, der arbejder for at mobilisere mennesker i alle lande til at inspirere, overtale og presse deres regeringer til at underskrive og ratificere traktaten om forbud mod nukleare våben. ICAN består af mere end 500 partnerorganisationer i over 100 lande. Mere information om ICAN kan findes på www.icanw.org.

Hovedforfatteren, Richard Lennane, har lang erfaring med multilateral nedrustning og våbenkontrol, som australsk diplomat, som FN-embedsmand og ngo-aktivist. Richard arbejdede i De Forenede Nationers Kontor for Nedrustningsanliggender fra 2001-2013 og var leder af den Biologiske Våbenkonventions implementeringsstøtteenhed fra oprettelsen i 2007. Fra 2014-2016 ledede han den provokative og kontroversielle atomnedrustnings-NGO 'Wildfire' og fra 2016-2020 var han administrerende direktør for Genève Nedrustningsplatform.

Om FN-traktaten om forbud mod atomvåben (TPNW)

Den 7. juli 2017 - efter et årtis indsats fra ICAN og dens partnere - vedtog et overvældende flertal af verdens nationer en epokegørende global aftale om at forbyde atomvåben, officielt kendt som Traktaten om Forbud mod Nukleare Våben (TPNW).

TPNW forbyder nationer at udvikle, afprøve, producere, fremstille, overføre, besidde, lagre, bruge eller true med at bruge atomvåben eller tillade, at atomvåben kan stationeres på deres territorium. Det forbyder dem også at hjælpe, tilskynde eller tilskynde nogen til at deltage i nogen af disse aktiviteter.

En nation, der besidder atomvåben, kan tilslutte sig traktaten, så længe den accepterer at ødelægge dem i overensstemmelse med en juridisk bindende, tidsbunden plan. Tilsvarende kan en nation, der er vært for en anden lands atomvåben på sit område, tilslutte sig, så længe den accepterer at fjerne dem inden en bestemt frist.

Nationerne er forpligtet til at yde bistand til alle ofre for brug og afprøvning af nukleare våben og til at træffe foranstaltninger til sanering af forurenede miljøer. I præambelen anerkendes den skade, der er lidt som følge af atomvåben, herunder den uforholdsmæssige indvirkning på kvinder og piger og på oprindelige folk rundt om i verden.

TPNW træder i kraft, når 50 lande ratificerer eller tiltræder den.